

THƠ VĂN VÀ CẢM TÁC

NHÀ XUẤT BẢN THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
2000 Phát lịch 2543

MỘNG

Gá thân mộng,

Dạo cảnh mộng.

Mộng tan rồi,

Cười vỡ mộng.

Ghi lời mộng,

Nhấn khách mộng.

Biết được mộng,

Tỉnh cơn mộng.

07.1980

PHÁ NGÃ

Mạng sống trong hơi thở

Trong nhịp đập quả tim

Thế nào là mạng sống ?

Sự vay mượn liên tục.

Thiền Viện Chân không, 08.1982

GIÓ NGHIỆP

*Dem vào là nhờ gió
Tống ra cũng gió đưa
Sự hô hấp tuần hoàn
Tất cả đều do gió
Một phen gió nghiệp dưng
Thân này như khúc gỗ.*

Thiền Viện Chân Không, 08.1982

CUỘC ĐỜI QUA MẮT TÔI

*Chiếc thân tứ đại khối,
Sinh hoạt thế gian mây.
Thành công khối nước đá,
Thất bại chùn bọt tan.
Nhục vinh bong bóng nước,
Thương ghét hạt sương mai.
Khổ vui trong giấc mộng,
Lành dữ bóng chim bay.
Tháng ngày cái chớp mắt,
Còn mắt nước trắng lay.
Chung cuộc cơn gió thoảng,
Viên mãn bầu trời trong.*

Thiền Viện Chân Không, 06.1984

CHIẾC THÂN PHÚT CHÓT

Còn động còn âm còn ta,

Động dừng âm hết là ma ra đồng.

Thở than khóc lóc não lòng,

Thức thân theo nghiệp hết mong trùng phùng.

Thiền Viện Chân Không, 01.1985

CHƠN KHÔNG

Chơn Không thể bất biến,

Huyễn hữu thường đổi thay.

Khói mây bọt bóng nước,

Tan hợp cuộc vắn xoay.

Linh lung trắng rọi biển,

Xanh biếc núi im lìm.

Ngút ngàn mặt biển cả,

Thăm thẳm bầu trời xanh.

Đường phố xe qua lại,

Sông biển tàu tới lui.

Dòng đời duyên biến đổi,

Bệ đá đạo nhân ngồi.

Thiền Viện Chân Không, 07.1985

ĐƯỜNG THẠCH ĐÀU

Đường Thạch Đâu thưở nọ,

Đặng Ân Phong té nhào.

Đường Thạch Đâu hiện tại,

Khách đi lòng nao nao.

Thiền Viện Chân Không, 07.1985

ĐƯỜNG ĐẠI MAI

Đường Đại Mai uốn cong,

Cáp rải đều rỗng cuộn.

Đại xòe lá che râm,

Mai đón đông cười mỉm.

Thiền Viện Chân Không, 07.1985

CON ĐƯỜNG TIÊU ĐAO

Đây con đường Tiêu Dao

Rộng bằng và thẳng tắp

Đầu cửa cổng Chân Không

Đuôi ngọn đời tự tại

Xa đến khách xuất trần

Khách xá, trai đường đó

Mãn cầu, nhãn mít khoe

Hoa giấy, anh đào cợt

Dưới phố vang nhạc mừng

Gió đông lộng tà áo.

Thiền Viện Chân Không, 07.1985

ANH NẾU BIẾT

Anh nếu biết,

Cuộc đời là thế ấy,

Còn gì đâu vương bận ở lòng anh.

Ai cười vui năm trước,

Ai khổ đau tháng này,

Ai tiền rùng bạc bẽ,

Ai bát cơm khó đầy,

Ai vinh quang tột đỉnh,

Ai tủi nhục cùng đồ ?

Dòng đời cứ trôi, trôi đi mãi,

Năm tháng mang đi, đi kiếp người.

Đâu tá những ai, ai cố giữ,

Còn chẳng chỉ thấy một nắm mờ.

Hồ thu nước trong vắt,

Vàng trăng hiện sáng ngời.

Trẻ thơ đua nhau vớt,

Vớt mấy tay vẫn không.

Thôi đừng ngậy thơ nữa,

Ngửa mặt nhìn trời trong.

Ô kìa ! Vàng vặc trăng đêm vắng,

Đã hết, khổ công nhọc vớt mờ.

Nay được thấy trăng, trăng rạng rỡ,

Còn đâu run rẩy, lặng tìm trăng,

Anh nếu biết, cuộc đời là thế ấy,

Còn gì đâu vương bận ở lòng anh.

Thiền Viện Thường Chiếu, Xuân Kỷ Tỵ 1989

TẶNG BẠN

Bạn biết chăng cuộc đời đầy đau khổ ?

Bởi con người mãi gieo rắc hận thù.

Gây đau thương, tang tóc, ngục tù,

Rốt cuộc chỉ còn là cơn ác mộng.

* * *

Nào lợi danh, nào tài sắc,

Từ xa nhìn chúng óng ánh lung linh...

Bọn mình đua nhau, tranh giành đuổi bắt,

Nắm được rồi nhìn lại chỉ tay không.

Chúng vốn là những chùm bọt trên sông

Còn chi đâu chỉ tôi công nhọc sức,

Trời trong, mây trắng, gió mát, trăng thanh,

Vườn cây xanh rờn, khóm hoa cười mỉm.

* * *

Nhạc dễ nhẹ nhàng, giọng chim thánh thót,

Chính nơi này đã hiện rõ chân nhân.

Hận ngàn năm đều tan nát trong mơ,

Đâu còn nữa những khổ đau buổi trước.

* * *

Muốn thấy nó, bạn đừng theo vọng tưởng,

Niệm lắng xảng chìm lắng biển thanh bình.

Đến đây rồi, hạnh phúc khó thừa trình,

Chỉ xem thấy nụ cười luôn hé nở.

VỀ QUÊ

*Nhân loại ơi ! Chúng ta làm lẫn,
Bỏ quê nhà, cất bước tha phương.
Mỗi bước đi, xa cách cố hương,
Trước mắt thấy, đầy đầy nguy hiểm.*

*Giông tố thổi, thuyền con khó vững,
Trên đường rừng, cọp sói chực chờ,
Núi cheo leo, hổ sâu thăm thẳm,
Xảy chân liền mất mạng tan thân.*

*Bạn đồng hành phản trắc, khó lường,
Mới thân đó, thành thù sau đó.
Hận nhau rồi dao súng sẵn chờ,
Giết hại được không lòng thương xót.*

*Trước mắt búa giãng đầy cạm bẫy,
Ngưỡng đầu chờ chong nhọn chịt chần.
Lao lách giới chân trầy, máu đổ,
Kẻ lơ là mất mạng như chơi.*

*Về đi thôi, nhân loại mến yêu,
Hãy dừng lại chớ nên tiến bước.
Bởi một bước thịt rơi máu đổ,
Ta dại gì, lao mãi khổ đau.*

*Mái nhà xưa êm ấm muôn đời,
Chờ con trẻ, Cha già mỗi mắt.
Mẹ thân yêu trông ngóng con về,
Gặp được trẻ thỏa lòng mong đợi.*

*Đây sự nghiệp kho tàng đầy dẫy,
Tha hồ con thụ hưởng vui chơi.
Trước sân nhà, hoa nở ngạt ngào,
Sau vườn cũ, trái oằn chín mọng.*

*Đâu còn nữa những ngày đau khổ,
Để sau lưng các thứ hiểm nguy.
Về quê rồi tình nghĩa thiếu chi,
Nhìn nhân loại như mình không khác.*

Thiền Viện Thường Chiếu, 07.1

HOA QUI DẠI

*Đây là hoa qui dại
Chỉ mọc ven rừng hoang
Nép mình lè đường cái
Làm giậu chống kẻ gian.
Cuối thu nụ không sái
Đua nhau trở rục vàng
Mặc người khinh rùng dại
Cốt tồ điểm non sông.
Vui mục đồng thường hái
Chôn chuột luôn nấu mình
Che chở cho muôn loại.*

Thiền Viện Trúc Lâm, 11.1995

BÀI HỌC CỦA CUỘC ĐỜI

Ngày nay bạn thương mến tôi,

Vâng ! Tôi cảm ơn bạn. Song mai kia, Tôi không dám nghĩ đến.

* * *

Thế gian dành cho chúng ta khá nhiều bất như ý. Chúng ta phải khéo tu để vượt qua những bất hạnh này.

* * *

Những thay đổi đau lòng luôn đến với ta. Khi chúng đến, ta nên cười chẳng nên khóc. Vì đó là qui luật của thế gian.

Thiền Viện Thường Chiếu, 09.1996